

Ο ΣΙΦΩΝ

Έκδίδεται από την 'Εκπαι-
στική Έταιρεία Νέων Νική-
της «ΣΙΦΩΝ». Συντάσσεται
από επιτροπή.

Συμβολή για μια σωστή και πολύπλευρη ενημέρωση

1ος ΧΡΟΝΟΣ 1975
ΤΕΥΧΟΣ 6ο

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ

Σημερινά Σαββάτου, 27 Σεπτεμβρίου του 75, σε μια γυναικεία φυλακή της Μαδρίτης, ή Σύλβια άναρρίγησε στο άκουσμα της βαριάς αμπάρας του κελιού της. "Υστερα το κλειδί που γύρισε δυο φορές κι' ή σιδερένια μεσαιωνική πόρτα με το πένθιμο σούριμό της.

Χέρια θάναυσα, φκιαγμένα να πνίγουν ελεύθερες συνειδήσεις, την οδήγησαν στις κοντινές φυλακές Καραμπανθέλ. Η Σύλβια, που είναι έγκυος τριών μηνών, βρέθηκε ξαφνικά αντίκρυ στον μελλοθάνατο σύζυγό της Χοσέ Λουίς Μπράβο, έναν μελαχροινό αγωνιστή 21 χρόνων.

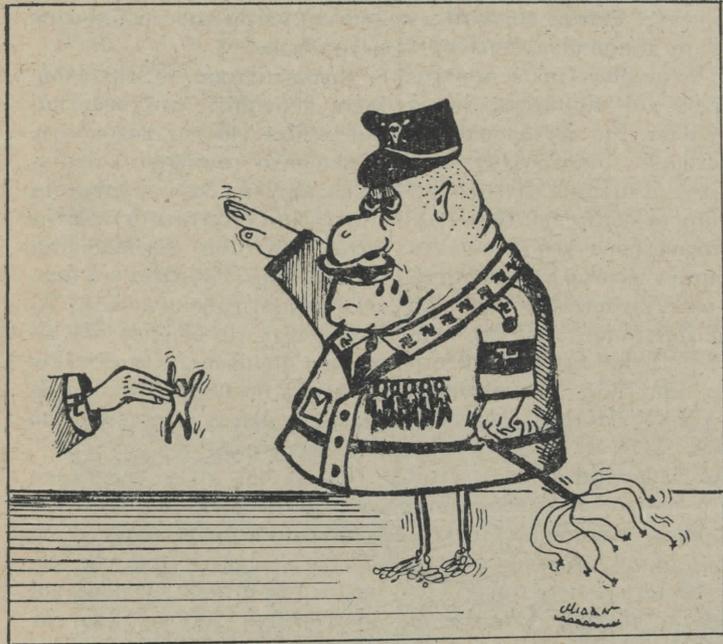
Ο Χοσέ πλησιάζει το πρόσωπό του στα κάγκελα του σιδερόφραχτου κελιού, απλώνει τα χέρια του και χαϊδεύει άπαλά το γνώριμο σώμα της, καθώς στέκεται ακίνητη, άποσβολωμένη. Σταματά λίγα δευτερόλεπτα στην κοιλιά της.

«Να πής στο παιδί μου πώς σκοτώθηκε ο πατέρας του».

Στις 7.10 το πρωί, καθώς το φώς του ήλιου ξεγλυστρά μέσα στις φυλακές, είπαν στην Σύλβια ότι έπρεπε να φύγη. Μπροστά στο γιάλινο βλέμμα των φρουρών, κόλλησε το πρόσωπό της στα παγωμένα κάγκελα και φίλησε για τελευταία φορά τα χείλη του Χοσέ.

«Θα σε αγαπώ πάντοτε, ακριβέ μου» ψιθύρισε, και με δυσκολία κατάπιε τον λυγμό που ανέβαινε απ' τα στήθια της.

Χωρίς να τή καταλάβη βρέθηκε πάλι στ' κελλί της, με το πρόσωπο μουσκεμένο, και τα χέρια της να χαϊδεύουν άπαλά την κοιλιά της, όπως πριν λίγο εκείνος . . .

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ 2^Α Υ.Ε.Κ.Ε.

Προξενεί κατάπληξη και γεννά πολλά ερωτηματικά, μια πρόσφατη και κατάλληλα ένορχηστρωμένη προσπάθεια που στέφεται έναντιον της 2ας ΥΕΚΕ Θεσ/νίκης.

Κατάπληξη γιατί είναι άδια-

νόητο αντί για ευχαριστίες να προσάπτεται μομφή σε μια Υπηρεσία που στα 6 τελευταία χρόνια, άψηφώντας κούραση και κόπους, κατάφερε να άποπερατώση και να διατηρήση σε (Συνέχεια στην σελ.8)

και ΠΟΛΙΤΙΚΑ

..Κι' έμεις, ταπεινωμένοι κι' άνήμποροι, παρακολούσαμε τον Ισπανό βρυκόλακα του φασισμού να στραγγαλίση με τα τρεμάμενα χέρια του τους πέντε άγωνιστές της Ιθρηκικής έλευθερίας.

Με σκυμμένο κεφάλι ή άνθρωπότητα άποστρεψε το βλέμμα της άπο τον έσχατο έξευτελισμό της, κι' αναλογίζονταν με φρίκη τα πτώματα που χρειάζονται άκόμα, για να ύψωθ ή ο πύργος της τρομοκρατίας και να καλύψη με την σκιά του κάθε άδούλωτη βουνοκορφή.

Οι «δημοβόροι ήγεμόνες», άπως τους άποκαλούσε ο Όμπρος, ήξεραν άνεκαθεν καλά, πώς μοναδικό τους στήριγμα είναι ή τρομοκρατία.

Τριάντα χρόνια μετά τή συντριβή του, το μίσμα του φασισμού έξακολουθεί να προκαλή. Έπί τριάντα όλόκληρα χρόνια ή ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ κοιτάζει με σαρκασμό και ειρωνεία το ταπεινωμα και τον διασυρμό της έλευθερίας.

1945 (Αύγουστος): ο Ο.Η.Ε. καταδικάζει τον Ισπανό σύμμαχο του Χίτλερ και του Μουσσολίνι. Η κραυγή «φράγκο δολοφόνε» δονεί άπ' άκρου σ' άκρο τήν Ευρώπη.

1963 (Άπρίλιος): Ο Πάπας Ιωάννης και ο Χρουτσώφ έκλιπαρούν για έπεικία. Άδίστακτος όμως ο φραγκισμός έκτελεί τον Ισπανό ήγέτη Γκριμάου. «φράγκο δολοφόνε» . . .

1963 (Αύγουστος): Δυο Καταλανοί προστίθενται στο μαρτυρολόγιο των Ισπανών άγωνιστών, χάνοντας τή ζωή τους «διά στραγγαλισμού»!! «φράγκο δολοφόνε», έδειξες πώς δέν είσαι μόνον «δημοβόρος», αλλά και σαδιστής αίμοβόρος.

1970 (Δεκέμβριος): Έξι Βάσκοι της ΕΤΑ καταδικάζονται σε θάνατο άπο τα έκτακτα δικαστήρια, τα λεγόμενα δημοσίας τάξεως, που μοναδικό τους γνώμονα έχουν τήν άπανθρωπία.

1975 (Σεπτέμβριος): Πέντε παλληκάρια άντιφασίστες είναι τα πρώτα θύματα ένός καινούργιου νόμου, που άπροκάλυπτα καταλύει κάθε δικαίωμα των κατηγορουμένων.

Τουφεκίσθηκαν τήν αύγή του Σαββάτου 27 Σεπτεμβρίου, ένω ή ίδια κραυγή, που άκούγεται έδω και τριάντα χρόνια, έβγαινε τούτη τή φορά βραχνή κι' άπαισιόδοξη. «φράγκο δολοφόνε».

(Συνέχεια εις τήν σελίδα 8)

Έπίκαιρα θέματα

“ΛΗΣΤΕΙΑ,, ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

του Τάκη Ξανθόπουλου

Μιά πίκρα συνόδεψε τα άποτελέσματα των εισαγωγικών έξετάσεων στο Πανεπιστήμιο. Των έξετάσεων που τάχα είναι το μέτρο και ή άξιολόγηση της πνευματικής πάστας που βραβεύει ή προσπάθεια.

Κάποτε το χωριό μας πρώτο καμάρι. Τώρα ακολουθεί πίστά τή μοίρα μιās επαρχίας, κουρασμένης στο ψάξιμο του «πίνακα εισακτέων» για έξαιρέσεις φοιτηές.

Μπροστά λοιπόν στην άντινομη πραγματικότητα, χωρίς

να προϋπάρξη πνευματική άλλοίωσή της, άφοπλίζεται ή έπαρχία άπ' τις δυνατότητες έπανδρωσης των Πανεπιστημίων, στέκουμε σε δυο παράγοντες βασικούς.

Πρώτα στον Δάσκαλο, και ύστερα στις συνθήκες προετοιμασίας.

Παράγοντας πρώτος. Τουλάχιστον στην Έπαρχία ο μοναδικός φορέας, ο άποκλειστικός καθοδηγητής της εισαγωγικής προσπάθειας είναι ο (Συνέχεια στην σελ. 6)

- Το Ταχυδρομείο μας
- Βήμα Άναγνωστών
- Έλεύθερη συζήτηση

70.384.000 ΔΡΧ. ΣΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Υδρευση 45.214.000
Όδοποιΐα 25.170.000

Έπιστολή του κ. Άθ. Φιλιππίδη

Κατόπιν συντόνων και επιμόνων προσπαθειών μας, τās οποίās από του μηνός Σεπτεμβρίου κατέβαλον, υπεγράφη χθές απόφασις τών κ.κ. υπουργών έσωτερικών και αναπληρω του ύπουργού συντονισμού, διά τής οποίας, κατά την αναμόρφωσιν του προγράμματος, έχορηγήθησαν συμπληρωματικά

πιστώσεις εις τον νομόν Χαλκιδικής, ύφους 70.384.000 δρχ. διά την εκτέλεσιν διαφόρων έργων, ήτοι 45.214.000 δι' έργα ύδρευσεως 59 κοινοτήτων του νομού Χαλκιδικής και 25.170.000 δι' έργα οδοποιΐας, μελέτας κα διάφορα άλλα.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΑΘΑΝ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Σ.Σ.: Έπικοινωνήσαμε με τον κ. Άθαν. Φιλιππίδη για να πληροφορηθοΐμε για ποια έργα τής Σιθωνίας διατέθηκαν συμπληρωματικές πιστώσεις.

Σας ενημερώνουμε έτσι, πρώτοι έμεις απ' όλο τον ελληνικό τύπο, για τὰ έργα που προγραμματίσθηκαν για τὸ 1975 στα χωριά τής Σιθωνίας:

ΝΙΚΗΤΗ

- α) Κατασκευή έξωτερικού ύδραγ. Συνδέσμου Νικήτης — Μεταμορφώσεως 25.000.000
(Έγκρίθηκε ο προϋπολογισμός του έργου 25 εκατομ., και διατέθηκαν για τὸ 1975 δρχ. χμῆς 5.000.000)
- β) Κατασκευή ύδρευτικής γεωτοήσεως 200.000
(προσωρινή λύση μέχρι να αποπερατωθῇ τὸ α' έργο)
- γ) Κατασκευή στέγαστρου σφαγείου 300.000
- δ) Μελέτη ύδρευσεως Συνδέσμου Νικήτης — Μεταμορφώσεως 960.000

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

- α) Κατασκευή έξωτ. ύδραγωγείου Συνδέσμου Νικήτης — Μεταμορφώσεως 25.000.000
- β) Ένίσχυση έξωτερικού ύδραγωγείου 200.000

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ

- α) Μελέτη ύδρευσεως από πηγές στο Ντραγουντέλι 500.000

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ

- α) Κατασκευή έξωτ. ύδραγωγείου — επέκταση έσωτερ. 890.000
- β) Κατασκευή στέγαστρου σφαγείου 300.000
- γ) Μελέτη ύδροαυτευτικών έργων από τὸ φράγμα Όλύνθου 3.000.000
- δ) Προσθήκη 400 παροχών ΟΤΕ

ΣΥΓΚΙΑ

- α) Άνακαίνιση έξωτερ. ύδραγωγείου 330.000
- β) Κατασκευή στέγαστρου σφαγείου 490.000
- γ) Έπέκταση αποχετευτικού άγωγού 300.000

ΟΡΜΥΛΙΑ

- α) Έπέκταση κεντρικού αποχετευτ. άγωγού 150.000
- β) Μελέτη αποξηράνσεως έλους 600.000
- γ) Υδρευση παραλιακού οικισμού — ενίσχυση παλαιού δικτύου 2.500.000
- δ) Κατασκευή στέγαστρου σφαγείου 300.000

Έπιστολή του κ. Στεφ. Κότσιανου, δικηγόρου

Πολύγυρος 19-7-1975
Άγαπητοί φίλοι,

Μιλώντας κάποτε στη Βουλή ο άειμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου (που δεν ήτανε μόνο κορυφαίος πολιτικός άνήρ, αλλά και πνευματικός άνθρωπος περιωπής) είπε: «Η εϋμερία και ο πολιτισμός του χωριού πρέπει να καταστή ή νέα μεγάλη ιδέα του Έθνους». Στην ύπερβολή αυτή ύπάρχει μια με-

γάλη δόση αληθείας, γιατί είναι ζωτικής, πραγματικά, σημασίας για τὸ μέλλον του τόπου και του Έθνους μας ή ισόρροπη και παράλληλη οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη τής υπαίθρου με την πρωτεύουσα και τὰ άλλα μεγάλα αστικά κέντρα τής χώρας.

Την έκδοση του «Σίθωνα» τῆ χαιρετίζω σα μια πολύτιμη συμβολή στο έργο τής εξύψωσης

ΤΑ ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΣΩΘΟΥΝ

Κυριαρχούν στο κόσμο τής χλωρίδας.

Σύνολο άρμονικό, τὰ δασικά δένδρα, περήφανα, θωρούν τον ουρανό. Τὸ χῶμα τής γῆς σκιάζουν.

Αυτόματες πηγές πλούτι, ύγειας, ομορφιάς. Τὸν μανδύα τής γῆς αποτελούν. Προστατεύουν τὸ ίδιο, αυτό, τὸ χῶμα και τὰ έδάφη που με πόνο καλλιεργούν οί ξεχασμένοι, για τὸ δικη τους, άγρότες.

Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο 30 δισεκατομμύρια τόννοι νερού, άτυχῶς, χάνονται, γιατί τὰ δάση περιορίσθηκαν σε έκταση και δεν μπορούν να τὸ απορροφήσουν και να τὸ αποθηκεύσουν σε πηγαία νερά.

Την ύγεια μᾶς εξασφαλίζουν τὰ δάση. Καθαρίζουν τὸν δηλητηριασμένο από τὸ άνθρακικό δξύ αέρα. Τὸν γεμίζουν με οξυγόνο που βασικά, αλλά και μοιραία, είναι αναγκαίο για την ζωή και ύγεια τών ανθρώπων. Είναι γι' αυτό πηγή οξυγόνου. Φύλλο στους θορύβους, που δυστυχῶς σήμερα άπειλούν την ψυχική μας ύγεια.

Δίνουν χαρές και ομορφιές ξεχωριστές. Ξεκουράζεται ο επισκέπτης. Άνακουφίζεται ο διερχόμενος. Μαζί μ' αυτά, συμβάλλουν στην ανάπτυξη του Τουρισμού. Στην Σιθωνία ιδιαίτερα σμίγει, άτέλειωτα ομορφα τὸ δάσος με τῆ θάλασσα. Τὸ φυσικό κάλλος του τοπίου τής Χαλκιδικής και ο άρμονικός συνδυασμός θουνοῦ, δάσους και θάλασσας οδηγούν σ' αυτή, πολλούς φυσιολάτρες, παραθεριστές, ξένους τουρίστες.

Με τὰ παραπάνω, πολύ σύντομα, σκιαγραφείται ο προστατευτικός και αισθητικός ρόλος τών δασών. Για τὸν δασοπονικό (οικονομικό - κοινωνικό) σκοπό, ίσως άλλη φορά γίνει λόγος.

Αυτὰ τὰ δάση, που τόσα πολλά προσφέρουν χωρίς μάλιστα να ζητούν τίποτα για λογαριασμό τους, κινδυνεύουν κάθε χρόνο με αφανισμό. Από τῆς πυρκαϊές. Στην πραγματικότητα όμως, από έμᾶς. Τους ίδιους. **ΟΙ ΑΝΑΡΩΠΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟ.**

Άνυπεράσπιστος όπως είναι ολος ο δασικός πλοῦτος άπειλείται, άδικα βέβαια, από την άβλεψία αυτού του ίδιου επισκέπτη — άστοφυσιολάτη. Δασολάτη αν θέλετε. Από την άμέλεια του χωρικού άγρότη, κτηνοτρόφου, ξυλοκόπου. Από τὸν ορητινοκαλλιεργητή, μελισσοτρόφο. Από κάθε περαστικό διαβάτη. Από τὸν βάνδαλο. Τί τῆς Νικήτης, τής Σιθωνίας και γενικά τής Χαλκιδικής. Χειροκροτώ την πρωτοβουλία σας και σας δηλώνω ότι έχετε όλη μου την συμπαράσταση.

Με θερμούς χαιρετισμούς
ΣΤ. Α. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

φταίει;

Αυτή άκριβῶς ή άπροσεξία. Η όλιγογρία. Η έλατωμένη συναίσθηση του κινδύνου. Η μειωμένη συνείδηση. Πιὸ συγκεκριμένα ή έλλειψη «δασικής συνείδησης». Ίσως και ή παντελής έλλειψη συνείδησης αυτών που ενεργούν από ... πολιτική σκοπιμότητα.

Άποτέλεσμα. Κάθε χρόνο. Κάθε καλοκαίρι. Τὸ ίδιο. Δυστυχῶς, φοβερό. Τὰ δάση καίγονται από τῆς φωτιές. Έρημωση, χωρίς επιστροφή, στο τόπο που πέρασε ή φωτιά. Ζημιές ανεπανόρθωτες.

Δύσκολο και σκληρό τὸ έργο τής κατάσβεσης δασικής πυρκαϊάς. Στην επαγρύπνηση για την πρόληψη, πέφτει όλο τὸ βάρος. Οί προσπάθειες στον άγώνα, για την πρόληψη, χροές, όχι μόνο του δρεινου πληθυσμού. Και τών αστών. Λίγες κοινές ύποδειξεις - οδηγίες, σαν ύπόμνηση τουλάχιστον, δεν θίγουν την προσωπικότητά μας.

Προληπτικές. Δεν ανάβουμε ποτέ φωτιά τὸ καλοκαίρι μέσα στο δάσος ή κοντά σ' αυτό. Άν όμως έγινε κάτι τέτοιο, ή βρέθήκαμε σε φωτιά που άλλοι άναψαν και την εγκατέλειψαν, την σβήνουμε με σχολαστική επιμέλεια. Δεν απομακρυνόμαστε προτού σβήσει τελείως.

Όχι τσιγάρα αναμμένα από τὰ αυτοκίνητα. Σβήνουμε καλά τὸ τσιγάρο που κακῶς πετάξαμε έξω. Μη καίτε, άγρότες, τῆς καλαμιές που είναι κοντά στο δάσος χωρίς να παίρνετε πρώτα, όλα τὰ ένδεικνύόμενα προληπτικά μέτρα και την απαιτούμενη άδεια.

Καταστατικές. Στην εκδήλωση πυρκαϊάς, τρέχουμε παράνα όλοι για την κατάσβεση. Είδοποιούμε ταυτόχρονα τῆς άρμυδιες αρχές (Δασική ύπηρεσία Άστυνομία, Κοινότητα). Στην κατάσβεση πᾶμε εφοδιασμένοι με κατάλληλα εργαλεία για άποτελεσματική χρησιμοποίηση. Άκολουθοῦμε τῆς οδηγίες τών ειδικών - άρμυδιών. Καταγγέλλουμε χωρίς δισταγμό τὸν από άμέλεια ή άκομῆ χειρότερα, από δόλο έμπρηστή.

Κλείνοντας τούτο τὸ σημείωμα επισημαίνεται και πάλι πως ή παντοτινή διαφύλαξη τών δασών, πέρα από τὸ έργο τής Πολιτείας, έξαρτάται, κυρίως και αποκλειστικά σχεδόν, από τὸν παράγοντα «άνθρωπο». Δεν αρκεί να λέμε: Μ' άρέσει. Άγαπῶ τὰ δένδρα, τὸ δάσος. Πρέπει τὰ λόγια να γίνουν (έμπρακτα) αισθήματα. Να περάσουν στη θέση τής συνείδησης όλων.

Σαν γίνον έτσι, θ' άκούμε τῆ βομβῆ κραυγῆ του δάσους που και τώρα, αυτή τῆ στιγμή, φωνάζει: **«ΣΩΣΤΕ ΜΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ».**

Θεοχ. Ζησιός

ΜΕ ΑΝΤΙΞΟΕΣ ΚΑΙΡΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Ο ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΟΣ ΔΙΑΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΡΩΝΑΙΟΥ

Η άφογη οργάνωση απ' τη μεριά του Σίθωνα, οι δραματικές προσπάθειες απ' τη μεριά των αθλητών και η ζωντανή συμμετοχή του πλήθους, είναι τα στοιχεία που χαρακτήρισαν τον 5ο διαπλου του Τορωναίου τον πιο δραματικό και πιο πετυχημένο που έφτασε το όνομα του χωριού μας ως την τελευταία άκρη της Ελλάδος, με την πανελλήνια αναγνώρισή του μέσα από μια ανάλογη δημοσιογραφική και τηλεοπτική κάλυψη.

16 κολυμβητές Ξαναζωντάνεψαν τον θρόνο του Ίάσωνα Ζηργάνου που άφησε την πνοή του στην θάλασσα που τόσο αγαπήσε.

Από τις 6 το πρωί πάλευαν με το κορμό, την αντίθετη θάλασσα μαζί και τα δυνατά ρεύματα που τους έστελναν πίσω στον τόπο που ξεκίνησαν, για να τεματίσουν μετά από 12 ώρες.

Πρώτος ο Νίκος Παπαδάκης, δεύτερος ο Γιώργος Βρετός, 3 λεπτά αργότερα, και τρίτος ο Δημήτρης Πεχλιβάνης. 25 βαρκαρόδες απ' τη Νικήτη και τον Μαρμαρά γεύτηκαν και αυτοί ήρωικά τον κόπο του αγώνα, μια που η ασφάλεια των

αθλητών τους ήθελε συνέχεια από δίπλα.

Δύο πλοία, της Ναυτικής Διοίκησης Βορείου Αιγαίου και του Λιμενικού Σώματος, κουβαλούσαν τις εϋχές και το κουράγιο του συγκεντρωμένου πλήθους που σωστά βαφτίζει νικήρες όσους προσπαθούν και έξω, στη στεριά, μέσα απ' την σωστή ενημέρωση για την πορεία που γινόταν σε 4 γλώσσες, επιτροπή από νέους του Σίθωνα βοήθε την ευκαιρία να μεταφέρει το μήνυμα και τους σκεπές της εταιρίας μας.

Αργά το βράδυ μετά το στεφάνωμα του ήρωϊσμού των νικητών και της οργανωτικής συνέπειας του Σίθωνα, ακολούθησε δεξίωση - γλέντι για να κλείσει ή βραδιά σε μια πολιτισμένη και κεφάλι ατιόσφαιρα. Λίγο πιο μπροστά ο Σίθων βράδευσε 2 άλλες προσπάθειες. Οι 2 πρώτοι μαθητές του Γυμνασίου μας, ή Χριστίνα Καζάνη και ή Γούλα Καλλέα, πήραν τις υποτροφίες που είχαμε υποσχεθί.

Τελειώνοντας εύχαριστούμε τον Άθλητικό Σύλλογο και το Κοινοτικό Συμβούλιο, που με έπι κεφαλής τον άεικίνητο πρόεδρο κ. Χ. Μάντισο, τόσο πολύ

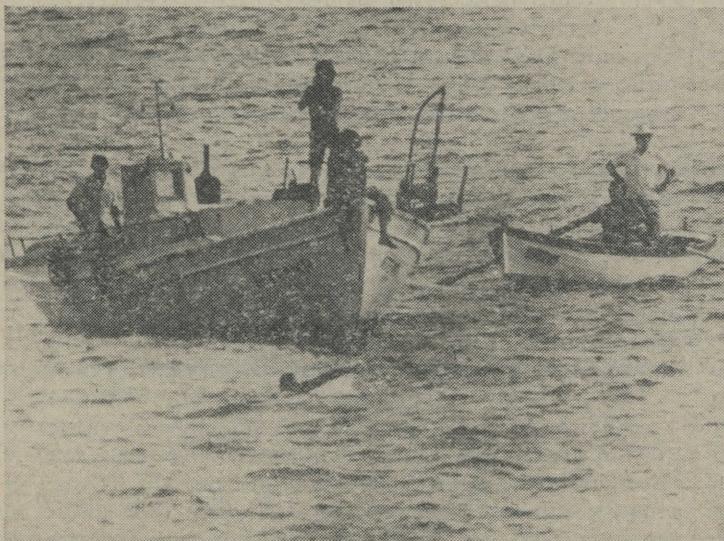
συνέβαλαν στην επιτυχία του Τορωναίου. 5ου κολυμβητικού Διαπλου του ΤΑΚΗΣ ΙΕΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

'Από τὰ παρασκήνια του 5ου Διάπλου γράφει ο Άγγελος Φιλιππίδης

— Μεγάλος πονοκέφαλος για τους διοργανωτές ήταν ή δημοσιότητα. Για να πετύχει ή εκδήλωση, έπρεπε βέβαια να γίνη γνωστή. Κάθε φορά λοιπόν που κάποια εφημερίδα δημοσίευε κάτι σχετικό με τον Διάπλου, ή ονόμα γελαστός πρόεδρος του Σίθωνα ακτινοβολούσε από εὐτυχία. Όταν μάλιστα ή ΓΕΝΕΛ μετέδωσε συνέντευξή του σε ζωντανή εκπομπή της, τὰ χείλη του χαμογελούσαν όλη τή μέρα δυο εκατοστά περισσότερο από πριν.

—Παρανόηση Νο 1: Δυο νεαροί,

Ο πρώτος νικητής του Διάπλου, Νικ. Παπαδάκης, συνεχίζει μετά από 10 ώρες να κολυμβά με τον αρχικό του ρυθμό, κάτω από τὰ βλέμματα των ψαράδων που τον συνοδεύουν

που με περιέργεια κοιτούσαν ένα βράδυ να βάζουμε αυτοκόλλητα του Διάπλου, με ρώτησαν: «Είνα για τους αγώνες του Τυρταίου;». Η παρανόηση οφείλονταν στο ότι ο Ίων Τυρταίος, σε τρεις ραδιοφωνικές εκπομπές του, αναφέρθηκε στην δραστηριότητα του Σίθωνα και στον κολυμβητικό μαραθώνιο που οργάνωσε (Ο Σίθων βέβαια, κι' όχι ο Τυρταίος).

—Παρανόηση Νο 2: Περιώντας ένα απόγευμα από το χωριό Άγ. Παῦλος, σταματήσαμε μ' ένα φίλο μου, ντυμένοι τὰ φανταρίστι-

κά μας, για να κολήσουμε αφίσσες του Διάπλου. Όποτε πλησιάζει μία γριούλα και κοιτώντας έντρομη τήν αφίσσα ρωτά: «Τί είν' καλά μ'; Ίπιστοράτευση έχουμ πάλι;».

—Δημοσιογράφος (που ξεκίνησε από τήν «Θεσσαλονίκη» και κατέληξε στον «Ταχυδρόμο») — Ποδοσφαιριστής μέχρι πριν λίγα χρόνια (που ξεκίνησε από τόν Ήρακλή και κατέληξε στην Νικήτη) αναπολούσε με νοσταλγία σε συζήτησή του με τόν αποκαλούμενο τότε «άγνο φίλαθλο» (τωρινό γεν. γραμματέα του Σίθωνα), τις τελευταίες του ποδοσφαιρικές ιστορίες με τήν ομάδα του χωριού:

«Όταν τις παραμονές χορισίμων αγώνων, ξενητούσαν μαζί με άλλους επίλεκτους παίκτες σε επιτραπέζια σπόρ, και τήν επομένη ή προπονητής — ένθουσιασμένος από τήν απόδοσή τους — έξεθείαζε τὰ ευεργετικά αποτελέσματα της αθλητικής ζωής!!

—Η παράδοση πάντως της «αθλητικής ζωής» συνεχίστηκε από τους διοργανωτές και φίλους του Διάπλου, τήν παραμονή του μεγάλου αγώνα, κάτω από δυσμενέστατες συνθήκες φωτισμού. Στην αρχή με τὰ φώτα της ρεσεψιόν του «Άμμωνα Δία». Στην συνέχεια, όταν ή υπάλληλος του ξενοδοχείου έδειξε πως δεν είναι διατεθειμένος να φανή «ξένιος» όσο κι' ή Δίας, τὸ νυχτέρι συνεχίστηκε στο φεγγαρόφωτο...

—Τὸ σκηνικό από τήν εκκίνηση τὸν κολυμβητὸν: Χαράματα της Κυριακής 27 Ίουλίου, μουντά σύννεφα στριμώχνονται στον οὐρανό του ξενοδοχείου «Άμμων Ζεύς» ενώ ακούγεται πίσω μας παρατεταμένα χειροκροτήματα, οί αστραπές που κάθε λίγο σχίζουν τὸν οὐρανό, φωτίζουν, για δεύτερόλεπτα, πρόσωπα άπορρημένα.

Οί ένοικοι του φιλόξενου ξενοδοχείου ξύπνησαν όλοι τους (!) ν' χειροκροτήσουν τους κολυμβητές που ξεκινούσαν για τόν μαραθώνιο. Και τὸ χειροκροτήμά τους αλόγρητο, μοιάζει πότερο με συμμετοχή παρά με έπιβράδευση, κι' ακολουθεί τους αθλητές που «τόλμησαν», ως τήν στιγμή που και τὸ τελευταίο κεφάλι χάνεται στ' άφρισμένα κύματα.

—Πικρόχολο σχόλιο Νο 1: Άκούστηκε στην εκκίνηση. Κάποιοι κίνησαν γή και οὐρανό για να μὴν πετύχει ο Διάπλου. Στην γή δὲν κατάφεραν τίποτε. Στην οὐρανό όμως...

—Δυο βάρκες Άγιονικόστικες, έγραψαν τή μικρή τους οδύσσεια, περιπλέοντας τή χερσόνησο της Σιθωνίας για να φτάσουν στο Μάλτεπε. Προσφέρθηκαν αυτόκλητα να συνοδεύσουν τους κολυμβητές, χωρίς να πάρουν δραχμή, τουλάχιστον για τὰ πετροελαία τους.

—Πικρόχολο σχόλιο Νο 2: Άκούστηκε στον τεματισμό. «Η

Ο 5ος ΔΙΑΠΛΟΥΣ καὶ τὰ παρασκήνιά του

ψυχή όλων τῶν προηγουμένων διοργανώσεων φάνηκε φέτος ξεψυχισμένη, ὡς τὴ στιγμή πού τὸ μικρόφωνο, παλιά του ἀγάπη, τὸν ὑποχρέωσε νὰ ἐκδηλώσῃ — ἔστω καὶ ὄψιμα — τὸ ἐνδιαφέρον του.

— Πικρόχολο σχόλιο Νο 3 (καὶ τελευταῖο) : Ἐπίσημος προσκαλεσμένος μας εἰδοποίησε τὴν τελευταία στιγμή ὅτι δὲν θὰ παραστῇ στὴν δεξίωση τοῦ Διάπλου, λόγω «προσωπικοῦ κωλύματος». Τὴν ἴδια βραδύα ἐθεάθη νὰ χειροκροτᾷ τὶς συμμετέχουσες στὰ καλλιτεία τοῦ ξενοδοχείου «Σάννη» καὶ κάποιοι ἀναρωτήθηκαν: «Μήπως τὸ προσωπικό κώλυμα λικνίζονταν στὴν πασαρέλα τοῦ Σάνη Μπίτης;»

— Οἱ δημοσιογράφοι καὶ φωτορεπόρτες πού παρακολούθησαν τὴν ἐκδήλωση, ἔλεγαν πὼς ἡ διοργάνωση ξεπέρασε καὶ τὶς πρὸ αἰσιόδοξες προβλέψεις. Μοναδικό τους παράπονο ἡ ἐξυπηρέτηση στὰ παραλιακά ἐστιατόρια, πού ἦταν μιὰ ἐξωαγωνιστικὴ δοκιμασία ἀντοχῆς καὶ ὑπομονῆς.

— Ἀκολουθεῖ ἡ ἐνμέρφωση τῶν ξένων. Δὲν πρόκειται γιὰ δελεῖο εἰδήσεων, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀπροβλεπτή ἀπὸ μεγάλων πληροφοροῦση τῶν ἀλλοδαπῶν, πού τὴν ἐπέβαλε ἡ πολυπληθὴς παρουσία τους.

— Παρατιγῶν ἀλλοδαπὸς τῆς Οὐγγρικῆς Τ.Υ., ρώτησε (σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πέντε γλώσσες πού μιλοῦσε) νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ μέλος

τοῦ Σίθωνα, γιὰ τὴν τιμὴ τῆς προσκλήσεως στὴν δεξίωση. Τοῦ φάνηκε ὅμως τόσο ἀκριβὴ ὥστε παρ' ὅλη τὴν γλωσσομάθεια του μπερδεύτηκε ἡ γλώσσα του!

— Πρὸ ἀπλόχεροι ἴσως οἱ Ἕλληνες τουρίστες, ζητοῦσαν νὰ ἀγοράσουν τὰ αὐτοκόλλητα τοῦ Διάπλου (μὲ τὸν Χάρτη τῆς Χαλκιδικῆς), παρὰ τὶς διαβεβαιώσεις μας ὅτι ὅσα ἀπόμειναν διανέμονται δωρεάν.

— Κυριακὴ πρωτὶ, ὥρα 10 περί-

που, κυκλοφοριακὸ κομφούζιο στὴν παραλία Νικητῆς, ἐκκλήσεις καὶ βοήθεια ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴ Ἄγ. Νικολάου, καὶ ἡ ἀπάντηση στερεότυπη: «Νορὶς εἶναι ἀκόμα». Στὶς 11 εἶναι ἤδη ἀργά καὶ τὸ μοπιλιάρημα τῶν αὐτοκινήτων γεγονός. Μέλη τοῦ Σίθωνα αὐτοσχεδιάζουν μὲ ἐπιτυχία σὲ ρόλο τροχονόμου, καὶ ἀπροσδόκητα οἱ ὁδηγοὶ ἀκολουθοῦν πειθήνια τὶς ὑποδείξεις τους.

— Τὸν σκύλο μὲ τὴν γάτα, θύμι-

ζαν δύο γνωστότατοι φωτορεπόρτες τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς ἀδραχναν καὶ τὴν πρὸ ἀσήμαντὴ ἀφορμὴ γιὰ ν' ἀρπαχτοῦν μεταξὺ ἀστείου καὶ σοβαροῦ. Λέτε νᾶναι τὸ χόμπι τους αὐτό;

— Προσέρχονται στὴν δεξίωση οἱ δύο βουλευτὲς τῆς Χαλκιδικῆς. Τοὺς ὑποδεικνύεται ἡ θέση τους, στὸ τραπέζι τῶν ἐπισημῶν, ἀκριβῶς στὸ κέντρο του, ὅπου ὑπάρχει καὶ καρτέλλα «Βουλευταί». Ἐκείνοι ὅμως ἀγνοοῦν τὴν ὑπόδειξη καὶ τὴν καρτέλλα καὶ κάθονται στὰ δύο ἀντιθετὰ ἄκρα τοῦ τραπεζιοῦ. Κοινὴ ἀπορία: οἱ ἀντιμέτωπες θέσεις, πού προτίμησαν στὸ τραπέζι, ὑποδήλωναν κάποια ἀντίθεση, ἢ ἦταν καθαρὴ σύμπτωση; Μ' ἄλλα λόγια, ἡ «ἀντίθεση» ἦταν «στιγμαία ἢ διασκήσις».

— Φωτογράφος, πραγματικὸς καὶ λιτέχνης, πού μὲ τὴν ἐκκεντρικότητά του κλέβει διαρκῶς τὴν παράσταση σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις, ἐξαφανίστηκε μυστηριωδῶς ἀπὸ τὸ προσκήνιο τῆς δεξιώσεως. Μετὰ ὀλιγόλεπτη ἀναζήτηση, κατελήφθη νὰ ἀναπτύσσει παρασημηνακὴ δραστηριότητα, πλάι σὲ γνωστὴ Σουηδέζα — made in Nikiti, βέβαιος ὅτι κανένα μάτι γνωστὸ δὲν τὸν παρακολοῦθε. Ἴσως γιὰ δὲν ἤξερε ὅτι ὑπάρχουν καὶ «παρασκήνια τοῦ Διάπλου».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Στὰ μέσα Ἰουνίου πᾶρθηκε μιὰ ἀπόφαση ἀπ' τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Χαλκιδικῆς πού ἀποτελέσει τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς σειρᾶς ἐκδηλώσεων καὶ ἀφορμὴ γιὰ ὅσα θὰ γραφτοῦν.

Ὁ σκηνοθέτης Τάσος Ψαράς μᾶς ἔδωσε μιὰ κόπια τῆς ταινίας του «Δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν» νὰ τὴν προβάλλουμε δωρεάν σὲ χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς.

ΤΡΙΤΗ 15—7—1975

Ἡ ταινία θὰ προβληθῇ στὴν Ἱερουσό. Ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξόρισής μας. Συνάντησαμε δυσκολίες γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς αἴθουσας τοῦ κινηματογράφου. Χρειάσθηκε δὲ τὴν προτελευταία μέρα νὰ παρέμβῃ καὶ ὁ Νουάρχης.

Ἡ ταινία προκάλεσε ἐνθουσιασμό. Μετὰ τὴν προβολὴ ἐπακολούθησε συζήτηση μὲ τὸν γεωπόνου τοῦ χωριοῦ καὶ ὀρισμένους ἀγρότες συνδικαλιστές.

«Πρόκει ν' ἀλλάξουν ἐκ βάθρων τὰ θεσμικὰ πλαίσια γιὰ τοὺς συνεταιρισμοὺς» εἶπε ὁ γεωπόνος.

Σ' ἓνα χωρὸ μεταξὺ παλαιοῦ χωριοῦ κα παραλίας, κτίζεται ὁ καινούργιος συνοικισμὸς πού ἀποτελεῖ προέκταση τοῦ χωριοῦ.

Τὸ «οἰκοδομικὸ σχέδιο» πού ἔδωσε ἀπὸ κάποιον μηχανικὸ πού ἠνθλασε νὰ τὸ κἀτῃ δώσε-

άν γιὰ τὸ χωριό, καὶ πού προτοῦ τὸ ἐφαρμόσει πέθανε. Ἄλλαξε, κ' ἐγινε ὅπως συνέφερε στοὺς ὀλίγους τοῦ χωριοῦ.

Μιὰ ἀπέραντὴ παραλία μὲ ὠραία ἀμμουδιά καὶ καταγάλανθάλασσα, εἶναι γυμνὴ ἀπὸ δένδρα. Εἶναι τὸ παράπονο τῶν παραθεριστῶν ἡ ἔλλειψη πράσινου ἀπ' τὴν Ἱερουσό.

Στὰ σπίτια πού κτίζονται στὸ καινούργιο συνοικισμὸ, γίνονται ἀνασκαφὲς ἀπ' τὴν Ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία Θεσσαλονίκης. Ἔχουν ἀνακαλυφθῆ ἐπιθῆματα ἀνεκτίμητης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, (ἔδω καὶ τρία χρόνια γίνονται ἀνασκαφές), κ' ὅμως ὁ Δήμος καὶ οἱ κάτοικοι «εἰδέαν δὲν ἔχουν».

Μὲ τὸ λαντρόβεο τῆς Νομαρχίας ἀθάσασε τὴν ἄλλη μέρα στὴν Ἀρναία. Ἐνα κεφαλογόρι στοὺς πρόποδες τοῦ Χολοῦντα, κτισμένο σὲ παλιὸ στῦλ, μὲ καλτερίμια καὶ ξύλινες ἀπλωταριές.

Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τὴν Ἀρναία εἶναι οἱ ὠραῖες φλοκάτες καὶ τὰ περίφημα ὑφαντά. Πρὶν λίγα χρόνια οἱ κάτοικοι ἴδρυσαν ἓνα Συνεταιρισμὸ («Ἐνωση βιοτεχνῶν») γιὰ νὰ ὑπάρχει κατανάλωση ὅλων τῶν εἰδῶν, καὶ νὰ πουλοῦνται σὲ καλὲς τιμὲς στοὺς ἐμπόρους καὶ στοὺς ξένους τοῦ χωριοῦ.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΤΟΝ ΜΠΟΔΟΣΑΚΗ

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ τῆς Χαλκιδικῆς μὲ ἀνακοίνωσή τους καταγγέλλουν τὶς ἀπολύσεις πού ἔκανε ὁ Μποδοσάκης καὶ ζητᾶνε συμπαράσταση ἀπὸ ὅλον τὸν προοδευτικὸ λαὸ στὸν ἀγῶνα τῶν μεταλλωρῶν.

Σὲ ἀνακοίνωση πού ἐκδόθηκε τονίζεται:

«Ἵστερα ἀπὸ ἓνα σχεδὸν χρόνον οἱ μεταλλωρῶχοι τοῦ Μαδέμ Λάκκου Χαλκιδικῆς ξεσηκώνονται πάλι σὲ ἀπεργία διαρκείας ζητώντας νὰ τοὺς δοθοῦν τὰ ἐπιδόματα τριετίας, πού τοὺς ὀνήκουν, τὰ ὑπερκόρη τῆς ἐταιρίας, μεγαλύτερα μεροκάματα καὶ καλύτερες συνθήκες δουλειᾶς.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ ἐργοδοσία γιὰ νὰ τοὺς τσακίσῃ καὶ νὰ τοὺς διασπᾶσῃ, ἀρχισε τὶς ἀπολύσεις καὶ τὶς ἀπειλές. Πρόσφατα ἀπέλυσε 60 τεχνίτες καὶ ἐργάτες καὶ σήμερον κήρυξε λὸκ ἄουτ.

Αὐτοὺς πού ἀπέλυσε εἶναι οἰκογενειάρχες ἄνθρωποι μὲ παιδιά πού βρισκονται αὐτὴ τὴ στιγμή χωρὶς δουλειὰ καὶ σπίτια, γιὰ τὰ σπίτια πού μένουν εἶναι τῆς ἐταιρίας. Ἡ Ἐπιθεώρηση Ἑργασίας Πολυγύρου, μέχρι στιγμῆς ἀδιαφόρησε πάνω σ' αὐτὰ τὰ θέματα, ἢ δὲ ΓΣΕΕ τὸ μόνο πού ἔκανε ἦταν νὰ στείλῃ ἓνα τηλεγράφημα παρηγοριᾶς, πού ζητοῦσε τὴν ἀναστολὴ τῶν ἀπολύσεων.

Ἐμεῖς, οἱ φοιτητὲς τῆς Χαλκιδικῆς πού μεγαλώσαμε σ' αὐτὰ τὰ προβλήματα, εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ βοηθήσουμε ἠθικὰ καὶ ὕλικα τοὺς ἐργάτες, τοὺς τεχνίτες καὶ ὅλους τοὺς συμπατριώτες μας πού καταπιέζονται ἀπὸ τὴν ἀπληστία τοῦ Μποδοσάκη. Στὴν προσπάθειά μας αὐτὴ ζητᾶμε τὴν συμπαράσταση ὅλων τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ φέρουμε σὲ πέρας τὴν προσπάθειά μας».

Ὅμως οἱ ἐμποροὶ βλέποντας τὸ ἄνθισμα τῆς βιοτεχνίας ἔβαλαν στὸ μάτι τὸν συνεταιρισμὸ Ἀνοίξαν στὴν Ἀρναία καταστήματα, στὰ ὁποῖα φέρνουν ἐμπορεύματα ἀπ' τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ πουλοῦν στοὺς ἀνέμπορους ξένους γιὰ «ντόπια χειροποίητα».

Φυσικὰ ὁ συνεταιρισμὸς χάλιασε. Ἡ προβολὴ τῆς ταινίας ἐγινε τὸ βράδυ μὲ λίγο κόσμον, κυρίως νέους.

Εὐχαριστοῦμε κ' ἀπ' αὐτὲς τὶς σειρὲς τὸν Δήμαρχο Ἀρναίας γιὰ τὴν φιλοξενία.

(Συνεχίζεται)
ΚΩΣΤ. ΒΟΓΔΑΝΟΣ

Ο ΣΙΘΩΝ στον Κόσμο των Γραμμάτων και των Τεχνών

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Δύο αυθαιρεσίες οργανώνουν τον προδοτικό δογματισμό της τέχνης που δεν σέβεται τον εαυτό της. Πρώτα η δυναστευτική επιβολή, που φυλακίζει μια νοητική σύλληψη σε μια δοσμένη μορφική συγκρότηση, στραγγαλίζοντας την ομορφιά μέσ' σε βαλτά στολίδια «μοίμα σε χρυσοποίκιλο φέρετρο».

Στην άλλη καταθέτει η τέχνη τα διαπιστευτήριά της και στην τυραννία ακόμα, αναζητώντας ανέδυνα «συλλήψεις ύψηλες», απολυμασμένες από τον ιδίω της ανθρωπιάς.

Αυτό το αισθητικό τερατούργημα αντιπαλεύει η στρατευμένη παρουσία μιας τέχνης που δεν στερείται στις λεπτές συγκινήσεις, που την ξεκόβουν σε μια απομόνωση αριστοκρατική.

Μιάς τέχνης που με παρηγορία μοιράζει την ευθύνη της για μετασχηματισμούς κοινωνικούς. Λιτή, άπειριτη, άκέραια.

Μά μέσα της βόσκει η αλήθεια, μια δύναμη ξεχωριστή. «Ο καλλιτέχνης κυβερνάει πολεμικό και όχι θαλαμηγό», λέει ο Α. Καϊσερ.

Κάπου εδώ τονίζεται η φωτεινή παρουσία του Μανώλη Αναγνωστάκη, του Σαλονικιού γιατρού, που έκανε τον στοίχο δράση σε μια θεϊκή σύνθεση ιδέας και μορφής.

Η πίσρα γίνεται ειρωνεία, ή ειρωνεία λόγος αμίλητος που συγκλονίζει, σε μια ύποψια ανάνηψης απ' το κόμα της μικροαστικής κατάντιας.

«Καλά φάγαμε, καλά ήπιαμε
καλά τη φέραμε τη ζωή μας ως δδω
Μικροζημιές και μικροκέρδη συμψηφίζοντες
το θέμα είναι τώρα τί λές».

Ο μικροαστικός κορεσμός ή γίνεται συνείδηση για να ξυπνήσει τους δόκους της ήρωϊκής 10ετίας 40 - 50, ή αδερφάγα καταβροχθίζει τα τελευταία ίχνη της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας στα πλαίσια των υπεύθυνων υπηρεσιών.

«Έκλέγω σε κάθε περίπτωση την αμοδιότερη λέξη. Αυτήν που λέμε «ποιητική»: στιλπνή, παρθενική, ιδεατώδης ώραία».

Γράφω ποιήματα που δεν γράφονται κατά της καθεστηκυίας τάξεως».

(Απ' την απολογία νομοταγούς)

Έτσι συγκινεί ο στίχος του Μ. Αναγνωστάκη. Χωρίς αυταπάτες βέβαια, γιατί

«Κανένας στίχος δεν κινητοποιεί τις μύξες
κανένας στίχος σήμερα δεν ανατρέπει καθεστώτα».

(Επίλογος)

Το ξέρει αυτό ο ποιητής, καταξιώνοντας επιγραμματικά την παρουσία του

«Έ ναί λοιπόν κηρύγματα και οητορίες,

Σάν πρόχεις πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις
να μὴν τις παίρνει ο άνεμος».

(Απ' την Ποιητική)

ΤΑΚΗΣ ΕΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΛΩ...

Μιλώ για τα τελευταία σαλπίσματα των νικημένων στρατιωτών

Για τα τελευταία κουρέλια από τα γιορτινά μας φορέματα

Για τα παιδιά μας που πουλούν τσιγάρα στους διαβάτες

Μιλώ για τα λουλούδια που μαράθησαν στους τάφους και τα σαπίζει ή βροχή

Για τα σπίνια που χάσκουνε δίχως παράθυρα σαν κρανία ξεδοντιασμένα

Για τα κορίτσια που ζητουμεύουν δείχνοντας στα στήθια τις πληγές τους

Μιλώ για τις ξυπόλητες μάνες που σέρνονται στα χαλάσματα

Για τις φλεγόμενες πόλεις τα σωριασμένα κουφάρια στους δρόμους

Τους μαστροπούς ποιητές που τρέμουν τις νύχτες στα κατώφλια

Για τις φλεγόμενες ατέλειωτες νύχτες όταν το φως λιγοστεύει τα ξημερώματα

Για τα προαύλια των φυλακών και για το δάκρυ των μελλοθανάτων.

Μά πιδ πολύ μιλώ για τους ψαράδες

Π' αφήσανε τα δίχτυα τους και πήσανε τα βήματά Του

Κι' όταν Αυτός κουράστηκε αυτοί δεν ξαποστάσαν

Κι' όταν Αυτός τους πρόδωσε αυτοί δεν άρνηθήσαν

Κι' όταν Αυτός δοξάστηκε αυτοί στρέψαν τα μάτια

Κι' οι σύντροφοι τους φτύνανε και τους σταυρώναν

Κι' αυτοί, γαλήνιοι, το δρόμο παίρνουνε π' άκρη δεν έχει

Χωρίς το βλέμμα τους να σκοτεινιάσει ή να λυγίσει

Όρθιοι και μόνοι μες στη φοβερή έρημιά του πλήθους.

ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΟΡΟΣ

Του Μ. ΠΟΥΛΙΟΥ Φιλολόγου - Θεολόγου

Το κάναμε αυτό για να έτοιμαστούμε γρηγορότερα και χωρίς να ξυπνήσουμε τους άλλους προσκυνητές που είχαν κατακλιθί σε διάφορους άλλους θαλάμους της Σκήτης. Έπειδή ακόμα δεν ύπηρχε ειδικό δωμάτιο με 9 κρεβάτια, όπως έμεις θέλαμε, ξαπλώσαμε όλοι στον παραπάνω θάλαμο, όχι σε κρεβάτια, αλλά κάτω στο πάτωμα —μια βραδιά ήταν αυτή.

Όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις που πολλά άτομα μένουν στο ίδιο δωμάτιο, δεν κοιμηθήκαμε έμέσως, αλλά κουβεντιάσαμε μεταξύ μας για πολλή ώρα. Όταν τέλος αποφασίσαμε να κοιμηθούμε θα κόντευαν μεσάνυχτα. Κλείσαμε τα μάτια μας έχοντας υπ' όψη να σηκωθούμε κατά τις 6 για να άνεβοούμε με τη δροσιά στην κορυφή. Όμως δεν πέρασαν καλά - καλά δύο ώρες κι' ή πόρτα του θαλάμου άνοιξε με δύναμη, ενώ πίσω της πρόβαλε ένας μοναχός που δεν ήταν άλλος απ' τον οδηγό που θα είχαμε για την κορυφή. Σηκωθήτε —έλεγε— ή ώρα είναι έπτά. Είναι καιρός να άνεβοούμε στην κορυφή. Με μεγάλη έκπληξη άνοιξαμε τα μάτια μας κι' είδαμε πως ή ώρα δεν ήταν 7 όπως έλεγε ο μοναχός αλλά 2 μετά τα μεσάνυχτα. Παρά τις φωνές του μοναχού οι περισσότεροι βλέποντας πως ήταν ακόμη μεσάνυχτα γύρισαν απ' το άλλο πλευρό γιατί νόμισαν πως κάποιο λάθος είχε γίνει απ' τη μεριά του μοναχού. Σιγά - σιγά όμως άρχισαμε να σηκωνόμαστε μη μπορώντας να κάνουμε διαφορετικά, γιατί ο μοναχός φώναζε καθώς περνούσε ή ώρα.

Το παράδοξο ήταν πως την προηγούμενη μέρα ο ίδιος ο μοναχός πρότεινε την ώρα που δεν ήταν άλλη από τις 5 το πρωί. Και τώρα νάτος μεσάνυχτα και κάτι να χτυπά την πόρτα και να ζητά να ξυπνήσουμε.

Όμως όλα αυτά δεν ήταν αποτέ-

λεσμα λάθους από την πλευρά του μοναχού, αλλά είχαν την αιτία τους στη διαφορά που ύπάρχει μεταξύ της δικής μας ώρας και της αριστείας.

(Συνεχίζεται)

Η ΦΛΟΚΑΤΗ ΤΗΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

Κυριακή πρωί 26 Οκτωβρίου. Μια δολοκλήρη κόμπολη, ή γραφική Άρναία, ντυμένη τις πολύχρωμες φλοκάτες της, ύποδέχονταν φιλόξενα κάθε επισκέπτη, που με θαυμασμό ξεχνιόταν κοιτάζοντας τις ξακουστές βελάντζες.

Φλοκάτες μεγάλες, φλοκάτες μικρές, άπλωμένες δεξιά και αριστερά, μαρτυρούσαν άδύνατα στα για μια παράδοση αιώνα-χνίας, που γάνονταν στα βίβη του 16ου αιώνα. Φτιαγμένες από χέρια, άσκημένα στην τέχνη τούτη, γενιές δολοκλήρες, έχδικούνταν με την ομορφιά τους τα έξαιβλώματα των βιομηχανικών απομιμήσεων.

Την πρωτότυπη αυτή έκθεση φλοκάτης, που κράτησε μια έβδομάδα, ως τις 2 Νοεμβρίου, άρχάνωσε ή «Έκπολιτιστική και Έπιμορφωτική Έταιρεία Άρναίας» και έγκαινίωσε, προσκαλεσμένος της, ο βουλευτής κ. Αθ. Φιλιπίδης, ενώ πολλοί ιτόπιοι και ξένοι παραβρίσκονταν και χειροκροτούσαν τους νέους της Άρναίας που είχαν την έμπνευση να άργανώσουν μια πρωτότυπη «Γιορτή Φλοκάτης».

Όπως πληροφορηθήκαμε από το Δ.Σ. του διοργανιστού Σολλόγου, ή γιορτή θα επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, και μάλιστα την θερινή περίοδο, για να δοθί έτσι ή ευκαιρία σε πιδ πολλούς επισκέπτες να θαυμάσουν τα δείγματα μιας ποικιλιακά λαϊκής τέχνης. Α Φ.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΝΙΚΗΤΗΣ

Ένα από τα θέματα που άπασχολούν το χωριό μας είναι και το θέμα του Ταχυδρομίου. Είναι άδιανόητο ένα χωριό σαν τη Νικήτη να μὴν έχη Ταχυδρομείο και να περιμένουν οι κάτοικοι να έξυπηρετηθούν από έναν άγροτικό ταχυδρόμο που έρχεται και μένει μια ώρα τη μέρα. Δεν ύπάρχει ούτε καν διανομέας για να μοιράσει την άλληλογραφία κι' έτσι αυτή μένει μερικές μέρες μέχρι να φτάσει στα χέρια των παραληπτών. Τα δέματα πάλι είναι σωστός πονοκέφαλος γι' αυτούς που θα τολμήσουν να έχουν, γιατί πρέπει να πηγαίνουν κάθε φορά στον Άγιο Νικόλαο για να τα παίρνουν.

Δεν νομίζω πως χρειάζονται σχόλια, παρά μόνο κατανύξη απ' την πλευρά των άνομώδων, γιατί είναι τουλάχιστον ντροπή, ενώ βαδίζουμε στο τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα, να ύπάρχουν τέτοια βασικά θέματα άλυτα. Η κίνηση έξ άλλου της Νικήτης όλο το χρόνο και ιδίως βέβαια τους θερινούς μήνες είναι τέτοια, ώστε να μὴν αφήνη καμιά άμφισβήτηση ως προς το έαν πρέπει να γίνει Ταχυδρομείο στο χωριό μας.

Άς έπιληφθούν λοιπόν οι άνομόδιοι, γιατί το θέμα του Ταχυδρομίου είναι θέμα οσίας για όλους τους Νικητιανούς.

Μ. ΠΟΥΛΙΟΣ

“ΛΗΣΤΕΙΑ,, ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1)
Δάσκαλος. Η ανεπάρκειά του μοιραία θα σημαδέψει τις συνέπειες.

Στις πόλεις, ο αμεσώτερος έλεγχος του παιδιού, ή δυνατότητα έπιλογής μέσωσ μόρφωσης και ή τεχνητή συμπλήρωση τών κενών μέσα από τo εκμεταλλευτικό φροντιστηριακό καθεστώς, μειώνει τήν βλαπτικότητα άνεκαπαιδευτων φορέων.

Στήν Έπαρχία έλαττωματική Στοιχειώδη Έκπαίδευση σημαίνει και άκρωτηριασμό του Δυναμικού της. Με μιά λοιπόν κυνική εκτίμηση αυτής τής αλήθειας, τo «Σύστημα» περιορίζει τις δυνατότητες τις έπαρχίας (και σέ προέκταση τών φτωχοτέρων τάξεων, που δέν μπορούν να εξαγοράσουν τo συμπλήρωμα) μ' ένα κτηνώδη μηχανισμό, που αποβλέπει στo να στερήσει τo χωριό απ' τους φυσικούς του Μεσοίς, και που προσδιορίζεται 1ον απ' τήν μετατροπή τής Παιδαγωγικής Ακαδημίας σέ βιομηχανία ήμιμαθών και 2ον από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης τών δασκάλων, τις ταπεινωτικές άμοιβές και τήν πλήρη ύποταγή σέ πιέσεις και ύποδείξεις, έτσι ώστε αϊχμάλωτοι και πληγιασμένοι ήθικά, να δεχθούν τήν συμμόρφωση στήν έξυπνέτηση του «Συστήματος», με «μοναδικό συντελεστού προόδου» αυτού του είδους τήν άφομοίωση.

Παράγοντας 2ος.
“Οτι μās χρειάζεται και δέν μās τo δίνουν τo αγοράζουμε. Και αγοράζει πιδ πολλά αυτός που πληρώνει περισσότερο. Στή περίπτωση τών εισαγωγικών έξετάσεων αυτό που χρειάζεται που δέν δίνεται και που αγοράζεται είναι οι γνώσεις.

Αφού αφαιρείται απ' τούς φυσικούς φορείς τής εκπαίδευσής μας, ή διάθεση, ή ικανότητα και οι δυνατότητα προσφοράς, από δω και πέρα ο άγώνας έξαντλιέται μέσα στo προνομιακό κύκλωμα που στοιχειοθετείται απ' τὰ Φροντιστήρια, τὰ

«καατ' οίκον μαθήματα», τις ιδιωτικές βιβλιοθήκες, τὰ βιβλία τών κερδοσκοπών με θέματα πιθανά κ.λ.π.

Δηλαδή μ' ένα συστηματικό μπουκάμα, με γνώσεις, που όχι μόνον βολεύει τόν ταξικά προνομιούχο, αλλά και υπερκελίζουν τήν φυσική έφύτα, στo μέτρο τών απαιτήσεων τών εισαγωγικών έξετάσεων.

Έτσι φθάνουμε «σέ ένα άριθμό εισακτέων πλασματικό». Τὰ 70% απ' τις θέσεις είναι προκαταβολικά πιασμένες από υποψηφίους που αντιπροσωπεύουν τo 30% του πληθυσμού τής Ελλάδας, και για τo υπόλοιπο 30% απ' τις θέσεις συναγωνίζονται υποψήφιοι που καλύπτουν τo ενδιαφέρον του 70% του πληθυσμού.

Ταχυδακτυλοουργικά λοιπόν πετυχαίνει τo «Σύστημα» και να έξασφάλιση τήν προνομιακή μεταχείρηση και να προκαλεί με τo αδιάβλητο τών έξετάσεων, δηλαδή και ο σκύλος χορτάτος και ή πίττα όλόκληρη.

Τελειώνοντας σημαδεύουμε τούς δύο βασικούς λόγους άποτυχίας.

“Ανισες συνθήκες προετοιμασίας.

Χαμηλή πνευματική στάθμη του προσωπικού στήν Στοιχειώδη Έκπαίδευση.

Μετά δέ απ' τo φτεινό δημόσιο ξεβράκωμα, που μεταβάλλει τὰ όνειρα και τις προσπάθειες τών υποψηφίων σέ ληστεία «επιτυχίας» άπεγνωσμένοι πια ζητάνε έμεις οι νέοι τής έπαρχίας ίσες συνθήκες διαγωνισμού και άπλόγηρη ένίσχυση στή Στοιχειώδη Έκπαίδευση για νάχουμε πια άξιους δασκάλους, που θα δώσουν πιδ άξιους έπιστήμονες.

Δέν θέλουμε δασκάλους «ήρωες» να τρέφονται με έπαινους και άερολογίες, τις γνωστές δηλαδή φραστικές άπάτες που έρεθίζουν τήν δουλοπρέπεια του ύποταχτικού, καθηλώνοντας ό,τι θετικό στοιχείο μπορεί να στρατολογήσει μιά διάθεση. Αποστολική.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Σεμνά υποκλινόμαστε στήν άποκάλυψη του χρέους τής αδούλωτης νεολαίας, του χρέους, να συγκλονίζει και να καθοδηγή τήν έποχή της.

Μπροστά στή ντροπή, πώς σ' αυτό τόν τόπο για τόσα χρόνια βλογήθηκε ή άτίμωση και παρασημοφορήθηκε ή ανθρώπινη άποχτήνωση, άντιστρατεύουμε τήν έλπίδα πώς ο 7χρονος γολγοθάς θα στρατολογήσει συνειδήσεις ταγμένες να φυλάξουν τήν ανθρώπινη όμορφιά μέσα στή Δευτεριά και στή Δημοκρατία. Όδηγός και ύπόσχεση, άέτωμα περιήφανο ή 17 του Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο. Τo Δ.Σ. του Σίθωνα στήν μεγάλη Έθνική έπέτειο του Πολυτεχνείου, σημαδεύοντας πρώτα, πώς δέν στερείουν οι προδότες στις αίθουσες τών Δικαστηρίων τονίζει

Πώς τo Πολυτεχνείο, με τή συγκλονιστική του Μαρτυρία σπέρνει τήν άπόφαση τής Ελλάδας να ζήση ΕΛΕΥΘΕΡΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ και ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ «Ο ΣΙΘΩΝ»

*****

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ “ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ,, ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Στις 25 Νοεμβρίου έκδικάζεται στο Συμβούλιο Έπικρατείας ή προσφυγή τής Μονής Ξενοφώντος — ούσιαστικά όμως του όμιλου Βαρδινογιάννη — έναντίον τής άποφάσεως του τελευταίου επί δικτατορίας ύπουργού Γεωργίας κ. Τζωρτζάκη με τήν όποία κηρύχθηκε άκυρη προηγουμένη άπόφαση πώλησεως έκτάσεως 53.800 στρεμμάτων στή Σιθωνία Χαλκιδικής. Η όλη υπόθεση έλαβε τεράστιες διαστάσεις στις αρχές του 1974 και δικαιώθηκαν όπως είναι γνωστό τότε οι χιλιάδες κάτοικοι τής περιοχής.

Τo θέμα όμως ξανάθρε στήν επιφάνεια και ή άγωνία μπήκε και πάλι στις ψυχές τών χωρικών. Τι θα γίνει αν ο όμιλος Βαρδινογιάννη κερδίσει τήν προσφυγή; Θα χάσουν οι άγρότες τὰ κτήματα που χρόνια κα' χρόνια καλλιεργοούν, έπειδή βρέθηκε κάποιος ύπουργός που δέν ξέρω για ποιο λόγο υπέγραψε μιά άπόφαση χωρίς να σκεφτή τις συνέπειες τής πράξεώς του αυτής; Η μήπως αν δέν γίνει αυτό οι κάτοικοι τής περιοχής δέν θα ζημιωθούν σημαντικά έφ' όσον τελικά χάσουν μόνο τo δάσος του ΗΛημοσίου στο όποιο πιθανώς να άρκεστούν αυτοί που διαθέτουν τo χρήμα και κάθε τους πράξη τή μετρούν μ' αυτό;

“Ας μη γελιόμαστε όμως, κτήματα και δάσος είναι ένα και τo αυτό. Γιατί όπως απ' τὰ κτήματα εούν χιλιάδες άνθρωποι, έτσι κ' απ' τo δάσος. Η υελισσοκομία, ή κτηνοτροφία, ή ρυτινοπαραγωγή, έξαρτώνται άποκλειστικά απ' αυτό και θάνατοισεοό χτύπημα γι' αυτούς που ζούν απ' αυτά αν τελικά ή υπόθεση χαθί.

Κινδυνεύουν λοιπόν έτσι κ' άλλως οι κάτοικοι Νικήτης και Άγ. Πικελίου να βρεθούν στο

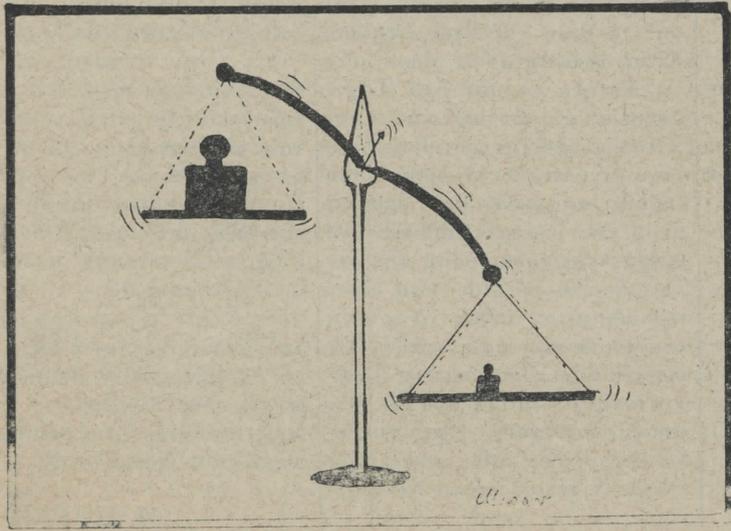
δρόμο, χωρίς πόρους ζωής, χωρίς τὰ κτήματά τους που γι' αυτούς είναι τo πάν, χωρίς τo δάσος που τούς προσπορίζει τόσα αγαθά. Κινδυνεύουν και στις δυο περιπτώσεις με μόνη διαφορά τo χρόνο που θα έπέλθη ή καταστροφή. Και να γιατί; “Αν κατορθώσει ο όμιλος Βαρδινογιάννη και πάρη όλη τήν έκταση που διεκδικεί, τo πράγμα είναι φανερό πώς ή καταστροφή έέρχεται απ' τήν πρώτη στιγμή. Τὰ 53.800 στρέμματα περιέρονται στον όμιλο και οι κάτοικοι δυο χωριών αφήνονται στο έλεος του Θεού.

“Αν δέν γίνει αυτό, αλλά ο όμιλος Βαρδινογιάννη άρκεσθή στο δάσος του ΗΛημοσίου είναι σίγουρο πώς τὰ πράγματα θα πάρουν τήν έξης τροχιά: Στήν αρχή θα απαλλοτριωθούν μερικά κτήματα για να φτιαχτούν δρόμοι που θα συνδέσουν τo δάσος με τις έξω περιοχές. Σ' ένα δεύτερο στάδιο θ' αγοράστούν άλλα κτήματα που θα περιφραχθούν και θα δυσχεράνουν ίσως τήν επικοινωνία με άλλα κτήματα που οι ιδιοκτήτες τους δέν θέλουν να πωληθούν. Θ' αναγκαστούν όμως κ' αυτοί ή και θα δελεαστούν αν τὰ γρήματα είναι άρκετά και θα πωλήσουν και τὰ δικά τους κτήματα κ' έτσι σιγά - σιγά όλη ή γύρω περιοχή θα περιέλθη στον όμιλο Βαρδινογιάννη.

Να λοιπόν γιατί τo πράγμα δέν διαφέρει και πολύ είτε χαθί όλη ή έκταση, είτε τo δάσος μόνο.

Γι' αυτό και χρειάζεται άγώνας μέχρι ή υπόθεση να κερδιθί όλόκληρωτικά. Άγώνας που πρέπει να αποβλέπη σ' ένα και μόνο σκοπό: Στo να μη πωληθί ούτε ένα στρέμμα γής στον όμιλο Βαρδινογιάννη που όπως

(Συνέχεια εις τήν σελ. 8)

Η ΘΗΗΣΚΟΥΣΑ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τό περιοδικό «ΣΤΕΡΝ» προειδοποιεί

(Ανταπόκριση — Μόναχο)

Στό 5ο τεύχος του «Σίθωνα» έπισημαινονταν ό κίνδυνος που άπειλεί την Χαλκιδική, από την εμφάνιση των πρώτων πετρελαι οκηλίδων.

Τό θέμα έχει πολύ ευρύτερα πλαίσια, διότι ή μόλυνση της Μεσογείου έχει ξεπεράσει σε πολλές άκτες της τό ανώτατο άνεκτό όριο, και όπως φαίνεται και από τον παρατιθέμενο χάρτη, τίς έχει καταστήσει επικίνδυνες.

Ό χάρτης αυτός δημοσιεύθηκε στο «Στέρν», μετά από έρευνα ειδικών συνεργατών του, και έπαληθεύει με τρόπο όδυνηρό τό σχετικό δημοσίευμα του Σίθωνα, που προηγήθηκε κατά ένα μήνα.

Ίδιαίτερα ή μόλυνση του Θερμαϊκού κόλπου άπλώνεται επικίνδυνα και προς τίς άκτες της Χαλκιδικής καθημερινώς.

Τά στοιχεία που παρουσιάζει (μέσα σε πλαίσιο) τό έγχυο περιοδικό δέν αφήνουν κανένα περιθώριο για συνέχιση της αισιόδοξης άδράνειας.

«Κόλπος Θεσσαλονίκης: Κάθε μέρα χίνονται στην θάλασσα 200 κιλά άργό πετρελαιο, 300 κιλά μόλυβδος και 8 κιλά χαλκό». Κάθε μέρα...

Η προειδοποίηση του καθηγητού Hartwig Weidemnn είναι σαφής: «Όταν ή θάλασσα νεκρωθή και οι άνθρωποι θά νεκρωθούν».

ΘΕΟΔ. Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
Πολ. Μηχανικός

Χάρτης των Έλληνικών άκτων όπως δημοσιεύθηκε στην τετρασέλιδη έρευνα του γερμανικού περιοδικού «STERN». Χαρακτηριστικός είναι ό τίτλος με μεγάλα γράμματα, για την Μεσόγειο «Η θνήσκουσα θάλασσα»

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Τό 2ο μέρος της συνέντευξης με τον γεωπόνο κ. Μ. ΟΦΛΙΔΗ.

Η παραδοχή της ανεπάρκειας των γεωργικών μας συνεταιρισμών, όμολογουμένη από τά πλέον άρμόδια και υπεύθυνα χείλη, από τον ίδιο τον ύπουργό Συντονισμού — Προγραμματισμού, δίνει μια νέα διάσταση στην προσπάθεια να ύποβοηθηθούν από τους άγροτικούς Σύλλογους.

Συγκεκριμένα ό κ. Π. Παπαληγούρας σε πρόσφατες ανακοινώσεις του, την 30ή Οκτωβρίου, ύπογράμμισε: «Καλούμεθα να συνδυάσουμε τά ύπό στενή έννοιαν έπενδυτικά μας προ-

γράμματα, με σειράν θεσμικών και οργανωτικών μεταρρυθμίσεων, εις τον τομέα της γεωργίας. Να δημιουργήσουμε νέα όργανα, κεντρικά και περιφερειακά του προγραμματισμού της παραγωγής, να ανανεώσουμε τους γεωργικούς μας συνεταιρισμούς και να τους δώσουμε περιεχόμενα».

Σ' αυτήν ακριβώς την προσπάθεια ανανέωσης της μορφής και του περιεχομένου των γεωργικών συνεταιρισμών, πιστεύει ότι μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά ό Άγροτικός Σύλλογος Χαλκιδικής.

—Κί' όφείλει να βλέπη τον άγροτικό συνδικαλισμό σαν δυνατότητα οργανωμένης άμφισβή-

τησης των αποφάσεων της Διοικήσεως ή σαν συμβουλευτικό όργανο στην λήψη των αποφάσεών της.

—Ό Σύλλογος και θά άσκη κριτική και θά ύποβοηθά. Είναι εύνόητο ότι πολλές φορές θά συγκροσθούμε με την οποιαδήποτε Κυβέρνηση. Άλλά θέτουμε σαν σκοπό μας να βοηθήσουμε την Κυβέρνηση, ώστε να προκρίνη τά κατάλληλα προγράμματα, που θά δώσουν τό καλύτερο άποτέλεσμα.

—Πώς ό άγροτικός Σύλλογος θά βοηθήσει στην πράξη να άναπτυχθή σωστά ή γεωργική παραγωγή;

—Έπιδιώκουμε ό Άγροτικός Σύλλογος, σε συνεργασία με

την Διεύθυνση Γεωργίας να δίνη κάθε φορά τά κατάλληλα προγράμματα στους παραγωγούς. Ειδικότερα, ποιές καλλιέργειες πρέπει να προτιμηθούν ποιές να έπιδιοτηθούν λόγω ύψηλου κόστους. Ό Άγροτικός Σύλλογος είναι τό πιό κατάλληλο συμβουλευτικό όργανο, διότι ζή καθημερινά την άγροτική πραγματικότητα.

— Πώς άντιμετωπίζουν οι γεωργικοί συνεταιρισμοί την ιδέα για δημιουργία ενός παραλληλου φορέα, δηλ. ενός Άγροτικού Σύλλογου;

—Έπισήμως δέν έχουμε έρθει ακόμα σε έπαφή μαζί τους. Μάς ενδιαφέρει όμως να κατα-
Συνέχεια στην σελ. 8)

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΕ ΜΑΤΙΑ ΕΝΟΣ ΔΕΚΑΟΧΤΑΧΡΟΝΟΥ

Πολλές φορές στη ζωή βρισκόμαστε σε περιέργες αντιθέσεις. Άνθρωποι με χέρια εξασκημένα και κατάλληλα διασκευασμένα στη θωπεία καταλαμβάνουν αξιώματα ή εκλεκτές θέσεις στη κοινωνία. Άπ' την άλλη μεριά άνθρωποι άξεροι και ίκανοί δεν κατορθώνουν να φθάσουν «το άνέβασμα» αυτών που αναοριζόνται ξεροντας.

Βέβαια, η πραγματικότητα είναι τραγική. Είναι όμως πραγματικότητα. Άνθρωποι που κατόρθωσαν να επιτύχουν κάτι το ευεργετικό για όλους, αντί να επαινεθούν κατηγορούνται.

Όλες οι δυνάμεις της κοινωνίας μας είναι αλληλέγγυες και συνεργάζονται για την εξασφάλιση του προγράμματος του σωστού ανθρώπου. Όσες φορές κατορθώνουν να πετύχουν το στόχο τους, και δεν είναι λίγες, τα πλήγματα είναι καιρία

κατά του κοινωνικού συνόλου και του ανθρώπου.

Άπ' τη μια μεριά ζημιώνεται η κοινωνία, επειδή στερείται το δημιουργικό έργο, το αληθινό ανθρώπινο. Άπ' την άλλη, ο σωστός άνθρωπος δυσχεραίνεται, αποθαρρύνεται για λίγο, αλλά δεν καταρρέει. Βαδίζει το δύσβατο δρόμο του καθήκοντος. Προχωρεί, πέφτει, ματώνεται, αλλά προχωρεί και πάλι. Η δύναμη που τον ώθει είναι πολύ μεγάλη και την όρμη της δεν την αναχαιτίζει κανένα άνάξιμο συμφερόντων. Είναι η αρετή.

Είναι χρέος του κοινωνικού συνόλου να απομονώσει τα καρκινώματα της ιδιοτέλειας και να βαδίσει το δρόμο των σημερινών κατατρεγμένων. Γιατί μόνο έτσι μπορεί να ελπίσει σ' ένα κόσμο όμορφότερο.

ΑΓ. Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ή 2α Υ.Ε.Κ.Ε.

(Συνέχεια απ' την σελ. 1) ἄριστη κατάσταση το ὄδιό κύκλωμα Χαλκιδικῆς, μήκους 490 χιλιομέτρων, που καλύπτει τις τρεις χερσονήσους τῆς Χαλκιδικῆς και φτάνει μέχρι και τῆς ὀπισθίας εισόδου τοῦ Διοικητοῦ Πολυγύρου.

Ἐρωτηματικά τέλος, γιατί ἡ ἐκστρατεία τούτη, στηριγμένη σὲ ἀνακρίβειες, ρίχνει λάσπη ἐναντίον μιᾶς Ὑπηρεσίας που τὰ μέγιστα συνετέλεσε στήν τουριστική ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ

Σίθωνα, διεργιμνύοντας και τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων τῆς Σίθωνίας και ὅλης τῆς Χαλκιδικῆς, ἐκφράζει ἀπὸ τὴν θεση αὐτῆ τις εὐχαριστίες του πρὸς τὴν 2α Υ.Ε.Κ.Ε, γιατί παρακολούθησε και ξέρεει και ἐκτιμᾷ τις προσπάθειες που κατέβαλε ἡ Ὑπηρεσία αὐτῆ για νὰ κατασκευασθῆ τὸ ὄδιό κύκλωμα Χαλκιδικῆς, ὥστε ἔτσι νὰ γίνουν πολυσύχναστες και γνωστὲς οἱ ὁμορφες, μὰ μέχρι πρὶν λίγα χρόνια ἀπόσιτες ἀρογιαλιές μας.

«Ο ΣΙΘΩΝ»

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 7) νοήσουν ὅτι παραδεχόμαστε και θέλουμε ἡ πρωτοπορία νὰ ἀνήκει στίς ἐνώσεις. Δὲν ἔχουμε καμμιά διάθεση νὰ τις υποκαταστήσουμε. Ἀπλῶς ἐπιδιώκουμε νὰ ἀποκτήσουν τὰ μέλη τους συνδικαλιστικά δικαιώματα.

— Ὑπάρχει ἄλλοις ἐπιστημόνων που νὰ συμβουλεύουν τοὺς χωρικούς;

— Θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα παρὰ δεῖγμα: ἀπὸ τὸ Λάκωμα ὡς τὸ Παλιόρι ὑπάρχουν μόνον 3 γεωπόνοι — ἐφαρμστές οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐμπλακή σὲ τόση γραφειοκρατία, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ βοηθήσουν τοὺς γεωργούς. Ἐνῶ οἱ 2.000 ἀδιόριστοι γεωπόνοι θὰ μπορούσαν νὰ

«Ο ΣΙΘΩΝ»

Περιοδικὴ ἔκδοσης ἰδιοκτησίας Ἐκπολιτιστικῆς Ἐταιρείας Νέων Νικήτης Χαλκιδικῆς Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως ΤΑΚΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Διεύθυνση: ΕΕΝΝ «Ο ΣΙΘΩΝ» Νικήτη Χαλκιδικῆς Τυπογραφεῖον Ἀφοὶ ΜΟΥΤΤΟΥ

καλύψουν τὰ κενά. Ἀλλὰ πρῶτο μελέτημα τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν γραφειοκρατία, για νὰ βγοῦν οἱ γεωπόνοι στὰ χωράφια, και ἡ ἐπάνδρωση τῶν γεωργικῶν ἐνώσεων με κτηνιάτροους και δασολόγους.

— Ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία δίνει τὴν δυνατότητα σ' ἕναν Ἀγροτικό Σύλλογο νὰ ἀποκτήσῃ οὐσιαστικές ἀρμοδιότητες και νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ μιὰ καθαρὰ φιλολογικὴ δραστηριότητα;

— Ὅπωςδήποτε, ναι. Ἀλλὰ ἡ δραστηριότητά μας ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐνεργοποίηση και τὴν συμμετοχὴ τῶν ἀγροτῶν μας. Ἀντιμετωπίζουμε ὁμως ὀρισμένες δυσκολίες στήν ἐπικοινωνία μας με τοὺς ἀγρότες ὅλης τῆς Χαλκιδικῆς. Πιστεύουμε ὅτι ἡ δημοσιότητα, και εἰδικώτερα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ «Σίθωνα» θὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσουμε με περισσότερους ἀγρότες. Γι' αὐτὸ και ζητᾶμε τὴν συνεργασία σας και τὴν φιλοξενία ἀπὸ τις στήλες τῆς ἐφημερίδας σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Δικηγόρος

ΘΕΣΕΙΣ

... Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 1)

Κι' ἔμοιαζε ὁ ἀντίπαλός της στίς Ἴσπανικές ὀροσειρές, με πένθιμο προσκλητήριο τῶν προδομένων θυμάτων.

Χύστε τὰ ψεύτικα δάκρυά σας ἰμπεριαλιστές, πὸ με κοντόφθαλμο ὀρατισμὸ βλέπετε τὸ ἔθνικό σας συμφέρον. Κι' ἐσὺ γερασμένη Εὐρώπη, νεκρολόγησε με θρήνους τὰ προδομένα ἀπὸ σένα παιδιὰ σου, περιμένοντας με ὑποκριτικὴ ἀνυπομονησία τὸν θάνατο τοῦ γέρο-τύραννου.

Κλάψτε, ὅσο εἶναι ἔκόμα καιρός, για τοὺς Ἴσπανούς Δημοκράτες. Θάρθη ἐποχή, πὸ δὲν θὰ μπορούμε φανερά νὰ δακρῦσουμε, οὔτε για μᾶς τοὺς ἴδιους.

«Ο ΣΙΘΩΝ»

ΣΗΜ. ΣΤΥΤ.: Τὸ κείμενο αὐτὸ γράφτηκε πρὶν πεθᾶν τὸ «πῶμα» τοῦ τύραννου. Με τὸν θάνατο ὁμως τοῦ Φράγγο ἀποκτᾶ μιὰ νέα διάσταση ἐπικαιρότητας. Γιατί δυστυχῶς διαγράφεται κι' ὅλας, στὸν πολιτικό ὄρζοντα τῆς Ἰσπανίας, ἡ δικαίωση μᾶς πρὸβλημένης ἀπαισιόδοξης: «Μετὰ τὸν Φράνκο, ὁ φραγκισμός».

Αὐτοὶ λοιπόν, πὸ με ὑποκριτικὴ ὑπομονὴ κι' οἱ ἄλλοι, πὸ με αἰσιόδοξη ἀνυπομονησία περιμέναν τριάντα ὀλάκερα χρόνια . . . θὰ πρέπη νὰ καταλάβουν τώρα, ὅτι «ὁ τύραννος ἔχει ἀνάγκη ἀπ' τὴν δικτατορία για νὰ ἐπιζῆσῃ, κι' ὄχι ἡ δικτατορία ἀπὸ τὸν τύραννο».

ΥΠΟΘΕΣΗ "ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ,,

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 6) ὅλα δείχνουν δὲν θὰ ἀρκεσθῆ ποτὲ σ' αὐτὸ.

Θέλουμε νὰ ἐλπίζουμε ἐξ ἄλλου, πὸς κι' ἂν ὁ ὄμιλος Βαρδινογιάννη κερδίσῃ τὴν προσφυγῆ, ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ κυβέρνηση θὰ βρῆ τρόπο για νὰ

διευθετηθῆ τὸ θέμα χωρὶς νὰ καταπατηθοῦν τὰ δίκαια 6.000 κατοίκων τῆς περιοχῆς,

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Σ.Σ. Μετὰ τὴν ἐκδήλωση δι-αμαρτυρίας τῶν κατοίκων στίς 16 Νοεμβρίου και τὴν ἀπόρριψη τῶν προτάσεών του, ὁ Βαρδινογιάννης ἀπέσυρε τὴν προσφυγῆ του.

Ἡ καθυστέρηση στήν ἔκδοσή μας

Ἐφτασε λοιπόν και για μᾶς ἡ στιγμή νὰ δοῦμε, μέσα ἀπὸ τὴν πρωτόγνωρη δημοσιογραφικὴ μας ἐμπειρία, τὴν δυσκολία τοῦ ἐλεύθερου τύπου πὸ «τόλμᾷ» και «ἐπιμένει».

Διαπιστώσαμε τώρα, πὸς ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ ἐξωπραγματικού, ἡ τόλμη μιᾶς γραφῆς που δὲν συμβιβάζεται, και ἡ ἐπιμονὴ μιᾶς ὀμάδας νέων ἀνθρώπων που δὲν δέχεται νὰ ὑπηρετήσῃ ἰδιωτελῆ συμφέροντα.

Τίμημα αὐτῆς τῆς ἐμπειρίας μας, εἶναι ἡ καθυστέρηση στήν ἔκδοση τοῦ «Σίθωνα». Κι' ἦταν τὸ τίμημα τοῦτο βαρὺ, για μᾶς ἰδιαίτερα, πὸς ξαφνικὰ εἶδαμε τὸ φράγμα τῆς ὀικονομικῆς δυσπραγίας, νὰ φράζει ἐρημητικά τὸ αὐλάκι που με κόπους φτιάξαμε, για νὰ κυλᾷ μέσα του ἡ ἀγάπη μας για τὴν Χαλκιδικὴ.

Τὴν ἐπικοινωνία μᾶς σας, μέσα ἀπ' αὐτὲς τις σελίδες, τὴν αἰσθανόμαστε πᾶν ἀνάγκη βασική. Γι' αὐτὸ και ζητᾶμε τὴ συνδρομὴ σας, πὸ θὰ μᾶς στείλετε, ἂν κι' ἐσεῖς ἀποζητᾶτε συχνότερη τὴν «συντροφιὰ τοῦ Σίθωνα» και — καθὼς ἐλπίζουμε — πὸ βελτιωμένη τὴν ἔκδοσή του.

Σημειώνουμε ὅτι, ἡ συνδρομὴ ὀπως και τὸ ποσόν της εἶναι ΠΡΟΑΪΡΕΤΙΚΑ, και πὸς ἂν για ὀποιονδήποτε λόγο δὲν μᾶς σταλῆ, ὁ «Σίθων» θὰ συνεχίσῃ (ὄσο ἐκδίδεται) νὰ βρίσκεται κοντὰ σας, μικρὴ συμβολὴ στήν σωστὴ και πολὺπλευρὴ ἐνημέρωσή σας.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

**αν αναγνωρίζετε τὴν προσπάθεια μας
ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
(Πρὸς τὴν Ε.Ε.Ν.Ν. «Ο ΣΙΘΩΝ»
Νικήτη Χαλκιδικῆς**

Ἐπώνυμο: . . . . .
Ὄνομα: . . . . .
Ἐπάγγελμα: . . . . .
Πόλις ἢ Χωριό: . . . . .
Ὄδος: . . . . .